

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowy leasingu na kilometry dotyczące pojazdu silnikowego zawierane z konsumentem na okres 24 miesięcy stanowią usługi w zakresie „najmu samochodów” i w związku z tym są objęte wyjątkiem od prawa odstąpienia od umów zawieranych na odległość zgodnie z art. 16 lit. l) dyrektywy 2011/83/UE ⁽¹⁾?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze prejudycjalne:

Czy umowy leasingu na kilometry dotyczące pojazdu silnikowego zawarte z konsumentem stanowią umowy o usługi finansowe w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 2002/65/WE ⁽²⁾, który został przejęty przez art. 2 pkt 12 dyrektywy 2011/83?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64).
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EEG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz.U. 2002, L 271, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Austria) w dniu 19 grudnia 2022 r. – Bundesarbeitskammer/HDI Global SE

(Sprawa C-771/22)

(2023/C 112/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bundesarbeitskammer

Strona pozwana: HDI Global SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 ⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EEG (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) powinien być interpretowany w ten sposób, że płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora imprezy przed rozpoczęciem imprezy są objęte ochroną tylko wtedy, gdy impreza nie dochodzi do skutku się ze względu na niewypłacalność, czy też ochroną objęte są również płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora przed ogłoszeniem niewypłacalności, jeżeli przed wystąpieniem niewypłacalności podróżny rozwiązał umowę z uwagi na nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 12 wskazanej dyrektywy 2015/2302?
- 2) Czy art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EEG (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) powinien być interpretowany w ten sposób, że płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora imprezy przed rozpoczęciem imprezy są objęte ochroną, w sytuacji gdy podróżny zrezygnował z imprezy turystycznej jeszcze przed wystąpieniem niewypłacalności, z uwagi na nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 12 wskazanej powyżej dyrektywy [...] 2015/2302, jednak niewypłacalność wystąpiła podczas trwania zarezerwowanej imprezy?

- 3) Czy art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) powinien być interpretowany w ten sposób, że płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora imprezy przed rozpoczęciem imprezy są objęte ochroną, w sytuacji gdy podróżny zrezygnował z imprezy turystycznej jeszcze przed wystąpieniem niewypłacalności z uwagi na nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 12 wskazanej powyżej dyrektywy [...] 2015/2302, a niewypłacalność organizatora została spowodowana przez te nadzwyczajne okoliczności?

(¹) Dz.U. 2015, L 326, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg
(Niemcy) w dniu 21 grudnia 2022 r. – JX/FTI Touristik GmbH**

(Sprawa C-774/22, FTI Touristik)

(2023/C 112/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JX

Strona pozwana: FTI Touristik GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 (¹) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że reguluje on nie tylko jurysdykcję międzynarodową, lecz zawiera również normę dotyczącą właściwości miejscowej sądów krajowych w sprawach z zakresu umów o podróż, która to norma wiąże sąd, przed którym wytoczono powództwo, jeżeli zarówno konsument jako podróżny, jak i jego kontrahent będący organizatorem podróży mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym samym państwie członkowskim, a miejsce przeznaczenia podróży nie znajduje się w owym państwie członkowskim, lecz za granicą („fałszywe sytuacje wewnętrzne”), w związku z czym konsument, niezależnie od krajowych przepisów dotyczących właściwości, może dochodzić od organizatora podróży praw wynikających z umowy przed sądem swojego miejsca zamieszkania?

(¹) Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg
(Niemcy) w dniu 22 grudnia 2022 r. – flightright GmbH/ TAP Portugal**

(Sprawa C-778/22, flightright)

(2023/C 112/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: flightright GmbH

Strona pozwana: TAP Portugal